

הברתי את מולה בשהייתה עוד צעירה
היהיתה אז בת עשרים ושתים

בעיני היהת אז כבב גורא זקנה
סבוגרת ממי בשגדיהם

אבחד שביבר מאורתה חפף

ימים חולפים - הדברון בשאר
אבחד שביבר מאורתה החשלה

אר מולה אז - הייתה כבב בשראה.

עליבר ארצתה באotor הזמן

עליבר ארצתה לקברות מעין.

עליבר ארצתה לבגדות ולהיבגדות...

עליבר ארצתה - שלא בדע צדות

הברתי את מולה המטפלת

לטפל במסירות בכל ילד ריילך

ובכל שהשנים ערבנות

טיפלה בהרבה ילדים - בהרבה ביתות

מי יודע כמה ילדים

עברד תחת ידה.

כיתה אחר ביתה.

אנסה להיזכר

והסליחה אמרכם

אם מישרו חצר:

מחדור א'

יוסי ישראלי, יעקב פרידמן, דדי דד,
צבי פרידמן, שלמה אברהמי, דובי גרדזון*

שמחה סבורגי, יהודית ברגדוריין.

מחדור ב':

אלבנה רבס, דביאללה לבינן, גמליה סעד,

גילה טורבן, דב בס, רותי, טובה, אמרה*

עליבר הזחבי:

נדד סעד, מרכז סלומון, דוגה, שמחה בל-

יעקב, דן בל-יעקב, מיכאל ארד, מיקי

ווניל, יפה קורטמן, שרלי רוזצבלום,

סרגלית קפלן, דוד וויזר, דג'י אנדרה-

נס, רגנית יהל.

ביתם שלחנות:

גביה גרדזון, אורי פיליפס, גראל שטן,

מיכאל יעקוב, יעקב כהן, מיקי דיגאי,

ס动员ה ריזטור. לאה פרידמן רינה

ביתם ערפף:

תחל דבון, קוקית, עמוס תמצה, אבגד פרידמן,
דיאנו שפירא, אהרד דיר, יעל הירשלוב, גיורא בדלאן, נעמי גורס, אילנה גולדמן,
ריבקה פרגו, חנן דירקטורי, יוסי סופר.

ביתם אשד:

דורון פיליפס, דליה סגל, עמנואל דורה,
גביה בחן, ניצה יעקב, רותי פרנק, דליה הירשלוב, בגין אידמן, יואב מרגלית, אורן
טמיר, תמר לדין, נעמי פלאג, יוסי צמלמן,
ברוך לדין.

ביתם איליא:

צימי לוי, בעה קרגמן, ליורה גולדמן,
ברמלה גרדזון, ריבקה גולן, אבגד גולן,
ישי שטבגר, גבריאל דיבאי, עمير הבר,
עדד דרייל דיל, אסף פלאג, חיagi טמיר,
רפאל זיגרמן, חנן גרד, עידן סובר, דמי
תמצה, מוטי דירקטורי, ארייך מרגלית, אלדן א'.

השנים חלפו, הילדים בגדרו
גם מולה הוסיפה שנים - אלה הם החיים.

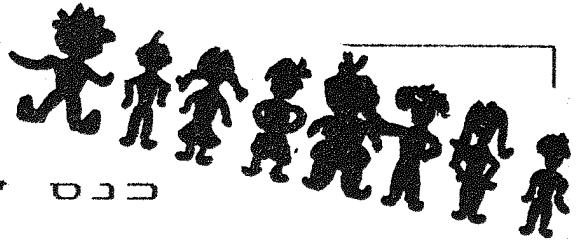
הברתי את מולה בשהייתה עוד קטנה
ובעצם בזאת, עד היום בשארה.

עבדו מזמן הרבה שנים
אך על מולה - שום דבר לא דראים
צעירה ברוחה, פעילה בתמיד
מי יחן ותשאר בזאת - גם בעתיד!

באחל למולה עוד הרבה שנים
עם עקיבא, ילדה והבנות
ובימים שבאים הרימו את האידטולה
בדים אבחד כוס ליום הולדתה של מולה
בזאת יתנו - איזו?

אהולות - כלן יתנו ליום זיון
חווב נטהם אם נראים בזורך?

הנורא בזאת - מה יתנו ליום זיון?

בבס "מטופלים"

בשבוע ש עבר המכנסה במועדון לחבר קבוצת אנשים בגילים שונים כאשר המבנה המשותף ביניהם הוא – מולה.

לא מכבר מלאו לモלה 80 שנה, ולבסוף ארוע זה המכנסנו.

モלה עבדה כטפלת כמעט 30 שנה, לוותה הרבה מאוד ילדים בשנות התבגרותם והטביעה בהם את חורתמה.

במפגש הולו זכרונות נערימים, ונעים פחות, ודברנו הרבה על תפוקודה הנחדר של מולה כטפלת אהבת, שהניעתה לבן את השהייה ב"מוסד".

יהודית אנגרס שנבדה במחנכת עם מולה בכמה מחזוריים, ציינה שאחד הדברים אשר הפליאו אותה היה שモלה מעולם לא עשה על הילדיים, ולא הרימה קול עליהם.

בקופטה של מולה, הפך "חדר המטפלות" למקום מפגש אינטימי ביןינו. היינו שותים יחד קפה, משוחחים, ותמיד הרימה לモלה אוזן קשבת, נכונות ותמייה בזמן המתאים.

הורגנו בסדר וביקורו, לימדנו ממנה לגח, לנוקות, לכבס ולקפל כביסה. אך יותר מכל אלה הרשימה אותה הופעתה של מולה בברים. אישת קשנה, זקופה ונמרצת נכנסת למוד מלאת אופטימות לאחר התעמלות בוגר וריצה קלה. ואומר לכם את האמת, התפעתי מכך, אז, כל בוקר מחדש. והיום בגיל 80, מולה עדין ממשיכה להתגעג....

גענו לליבי דבריה של רחל פוליפס במחנכת, אשר ספרה על תרשומה העמוקה מדמותה של מולה, כפי שהצטיירה בעיניה מזכרוןינו של דורון. רחל הפעימה את דמותה של מולה, ובעקבות כך, הציעה לאחדים מחניכיה בכיתות שונות, לכתב עבודות הקשורות לנושא דמות המטפלת.

היה זה ערב נוסטלגי ומחנה. מרייתן ומולה יישן תזכה למת עוז הרבה אהבה, אהדה, חום וסمفיטה לכל הסובבים אותה, וננדע לנו להשיב לה באותו מידה.

דינה פלצ'יק

